

Dosarul nr. 3r-193/22
2-21129212-01-3r-17062022

Prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (jud. G. Mîra, A. Bostan, G. Dașchevici)

DECIZIE

13 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Iurie Bejenaru

examinând recursul depus de Marcel Smochin

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată a lui Marcel Smochin împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea actelor administrative și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil

împotriva încheierii din 19 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost declarată inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de Marcel Smochin

constată:

La 1 septembrie 2021, Marcel Smochin a depus, la Curtea de Apel Chișinău, cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea actelor administrative și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

Întemeindu-și pretențiile în temeiul dispozițiilor art. 4, 39, 40 din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, art. 4 din Legea nr. 947 din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, art. 17, 39, 191 Cod administrativ, reclamantul a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată, anularea hotărârii Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar de pe lângă CSM nr. 115/6 din 1 iulie 2021, anularea hotărârii Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar de pe lângă CSM nr. 66/4 din 29 aprilie 2021, anularea deciziei cu privire la respingerea sesizării a inspectorului-judecător Mariana Martalog din cadrul Inspecției judiciare nr. 145s-245p/m din 1 aprilie 2021, obligarea Consiliului Superior al Magistraturii de a supune examinării contestația asupra hotărârii Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar de pe lângă CSM nr. 66/4 din 29 aprilie 2021, obligarea Consiliului Superior al Magistraturii de a emite o hotărâre privind constatarea în acțiunile judecătorului Irina Maxim a abaterilor disciplinare și aplicarea unei sancțiuni disciplinare.

Prin încheierea din 2 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, reclamantului Marcel Smochin a fost stabilit un termen de 10 (zece) zile calendaristice de la data notificării încheierii, pentru înlăturarea neajunsurilor stabilite și anume: ajustarea pretențiilor formulate în cererea de chemare în judecată, prin concretizarea acestora, ținând cont de prevederile art. 206 alin. (1) lit. b), în coroborare cu prevederile art. 224 alin. (1) Cod administrativ; prezentarea actului administrativ individual defavorabil emis de Consiliul Superior al Magistraturii pe marginea contestației lui Marcel Smochin, înregistrate de CSM la 1 iulie 2021 cu nr. de intrare „2417 m”.

La 24 noiembrie 2021, Marcel Smochin a depus cerere cu privire la înlăturarea neajunsurilor, prin care a concretizat pretențiile, în final solicitând:

- anularea deciziei cu privire la respingerea sesizării inspectorului-judecător Mariana Martalog din cadrul Inspecției Judiciare nr. 145s-245 p/m din 1 aprilie 2021;
- anularea hotărârii Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar de pe lângă CSM nr. 66/4 din 29 aprilie 2021;
- anularea hotărârii Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar de pe lângă CSM nr. 115/6 din 1 iulie 2021;
- anularea deciziei CSM cu privire la notificarea prealabilă nr. 2359 m/i din 15 septembrie 2021;
- obligarea Consiliului Superior al Magistraturii de a supune examinării contestația asupra hotărârii Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar de pe lângă CSM nr. 66/4 din 29 aprilie 2021;
- obligarea Consiliului Superior al Magistraturii de a emite o hotărâre privind constatarea în acțiunile judecătorului Irina Maxim a abaterilor disciplinare și aplicarea unei sancțiuni disciplinare.

Prin încheierea din 19 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, în temeiul art. 207 alin. (1) și (2) Cod administrativ, a fost declarată inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de Marcel Smochin împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea actelor administrative și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

A fost explicat reclamantului că, în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (3) Cod administrativ, declararea acțiunii ca inadmisibilă în baza temeiurilor specificate la alin. (2) lit. a)-e), exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiuni.

La 26 mai 2022, Marcel Smochin a depus recurs împotriva încheierii din 19 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea încheierii din 19 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, anularea deciziei cu privire la respingerea sesizării inspectorului-judecător Mariana Martalog din cadrul Inspecției Judiciare nr. 145s-245 p/m din 1 aprilie 2021, anularea hotărârii Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar de pe lângă CSM nr. 66/4 din 29 aprilie 2021, anularea hotărârii Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar de pe lângă CSM nr. 115/6 din 1 iulie 2021, anularea deciziei CSM cu privire la notificarea prealabilă nr. 2359 m/i din 15 septembrie 2021, obligarea Consiliului Superior al Magistraturii de a supune examinării contestația asupra hotărârii Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar de pe lângă CSM nr. 66/4 din 29 aprilie 2021, obligarea Consiliului Superior al Magistraturii de a emite o hotărâre privind constatarea în acțiunile judecătorului

Irina Maxim a abaterilor disciplinare și aplicarea unei sancțiuni disciplinare, a da curs cererii de chemare în judecată, iar în caz că erorile nu pot fi reparate în instanța de recurs, casarea încheierii recurate cu remiterea cauzei la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu încheierea recurată, considerând soluția Curții de Apel Chișinău contradictorie și neîntemeiată.

A menționat că prin sesizare dânsul s-a plâns pe inacțiunile/acțiunile a judecătorului Irina Maxim care a executat atribuțiile sale cu rea-credință.

Prin astfel de acțiuni ale judecătorilor, a considerat că i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 §1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

De asemenea, a evidențiat că încălcările de procedură pe care le-a admis judecătorul Irina Maxim la examinarea cauzei civile, au dat dovada de incompetență profesională gravă și evidentă, fapt care constituie temei pentru răspunderea disciplinară prevăzută de art. 4-6 din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, și anume, acțiunile judecătorului în procesul de înlăptuire a justiției care fac dovada incompetenței profesionale grave și evidente, dacă aceasta a afectat în mod direct drepturile participanților la proces sau ale altor persoane.

Așadar, concluzia precum că hotărârea CSM, prin care a fost examinată contestația împotriva deciziei Inspecției Judiciare nu încalcă careva drepturi sau libertăți personale, este una eronată, or dânsul expres a indicat în cererea inițială că i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 §1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Respectiv, a considerat că nu au fost respectate garanțiile unui proces echitabil și de acces la un tribunal, în sensul art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere dreptul părții la acces la justiție.

La fel, a remarcat că i-a fost încălcat dreptul de a solicita atragerea la răspundere disciplinară a magistratului care a admis încălcări grave cu rea-credință a legislației.

A mai notat că, deși instanța a făcut trimitere la faptul că există deja o hotărâre, cauza a fost declarată inadmisibilă nu în baza art. 207 alin. (2) lit. a) Cod administrativ, dar conform art. 207 alin. (2) lit. e).

Conform art. 242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

Din materialele dosarului rezultă că încheierea recurată a fost notificată recurentului, prin intermediul oficiului poștal, la 11 mai 2022, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție anexat la actele cauzei (f. d. 107).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul la 26 mai 2022 împotriva încheierii din 19 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, în termenul legal.

În conformitate cu art. 243 alin. (2) Cod administrativ, instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră inoportună invitarea părților la proces pentru a se pronunța cu privire la problemele invocate în recurs, întrucât argumentele expuse în cererea de recurs au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței examinarea acesteia.

Studiind materialele dosarului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Marcel Smochin urmează a fi admis cu anularea încheierii din 19 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău și adoptarea unei noi încheieri, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 243 alin. (1) lit. c) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă o decizie prin care anulează încheierea și adoptă o nouă încheiere.

După cum denotă actele cauzei, la 1 martie 2021, în adresa Consiliului Superior al Magistraturii a parvenit sesizarea lui Marcel Smochin cu privire la comiterea abaterilor disciplinare de către judecătorul Irina Maxim (f. d. 7-8).

Tot materialele dosarului atestă că prin decizia cu privire la respingerea sesizării a inspectorului-judecător Mariana Martalog din cadrul Inspecției Judiciare nr. 145s-245 p/m din 1 aprilie 2021, a fost respinsă ca neîntemeiată sesizarea depusă de către Marcel Smochin privind tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului Irina Maxim din cadrul Judecătoriei Chișinău sediul Centru (f. d. 9-13).

Nefiind de acord cu decizia cu privire la respingerea sesizării a inspectorului-judecător Mariana Martalog din cadrul Inspecției Judiciare nr. 145s-245 p/m din 1 aprilie 2021, Marcel Smochin a depus contestație, solicitând casarea deciziei menționate și restituirea cauzei Inspecției Judiciare pentru verificări suplimentare a sesizării depuse de el la 1 martie 2021 (f. d. 14).

Ca urmare, prin hotărârea Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar de pe lângă CSM nr. 66/4 din 29 aprilie 2021, a fost respinsă ca neîntemeiată contestația depusă de Marcel Smochin împotriva deciziei Inspecției Judiciare nr. 145s-245p/m din 1 aprilie 2021, emisă pe marginea sesizării depuse la 1 martie 2021 asupra acțiunilor judecătorului Irina Maxim de la Judecătoria Chișinău sediul Centru (f. d. 15-21).

Se mai constată că la 1 iulie 2021, Marcel Smochin a depus contestație asupra hotărârii Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar de pe lângă CSM nr. 66/4 din 29 aprilie 2021, solicitând casarea deciziei cu privire la respingerea sesizării a inspectorului-judecător Mariana Martalog din cadrul Inspecției Judiciare nr. 145s-245 p/m din 1 aprilie 2021, casarea hotărârii Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar de pe lângă CSM nr. 66/4 din 29 aprilie 2021 și emiterea unei noi hotărâri privind constatarea în acțiunile judecătorului Irina Maxim a abaterilor disciplinare și aplicarea sancțiunii corespunzătoare (f. d. 22).

Este cert și faptul că prin hotărârea Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar de pe lângă CSM nr. 115/6 din 1 iulie 2021, a fost

respinsă examinarea petiției în cauză pe motivul existenței unei hotărâri a Completului de examinare a contestațiilor nr. 66/4 din 29 aprilie 2021 pe acest caz, cu aceleași părți și același subiect. A fost lăsată petiția fără examinare (f. d. 23-24).

Din materialele dosarului se mai constată că la 1 septembrie 2021, Marcel Smochin a depus, la Curtea de Apel Chișinău, cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea actelor administrative și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil (f. d. 2-5).

Prin încheierea din 19 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, în temeiul art. 207 alin. (1) și (2) Cod administrativ, a fost declarată inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de Marcel Smochin împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea actelor administrative și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil. A fost explicat reclamantului că, în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (3) Cod administrativ, declararea acțiunii ca inadmisibilă în baza temeiurilor specificate la alin. (2) lit. a)-e), exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiuni (f. d. 101-105).

Verificând legalitatea și temeinicia încheierii menționate în raport cu criticele formulate în recurs și materialele cauzei, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile raportului juridic litigios, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că încheierea contestată nu poate fi menținută, din următoarele considerente.

Potrivit art. 20 Cod administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Totodată, art. 189 alin. (1) Cod administrativ prevede expres că orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

În conformitate cu art. 5 Cod administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Iar în concordanță cu art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ, acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție reține că unul dintre elementele definiției ale acțiunii în contencios administrativ, este revendicarea unui drept propriu, vătămat prin una din formele activității administrative. Or, reclamantul care înaintează acțiunea trebuie să urmărească și să justifice procesual pentru testul de admisibilitate revendicarea unui drept subiectiv propriu căruia îi se aduce atingere prin activitatea administrativă contestată.

Sub acest aspect, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că prima instanță în mod eronat a conchis că Marcel Smochin nu revendică încălcarea, prin adoptarea actului administrativ contestat, a unui drept în sensul art. 17, iar în consecință – în mod neîntemeiat a declarat acțiunea acestuia inadmisibilă în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ.

Și asta deoarece, ajungând la o astfel de concluzie, prima instanță nu a luat în calcul faptul că Marcel Smochin a contestat hotărârea Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar de pe lângă CSM nr. 66/4 din 29 aprilie 2021, în calitate de parte a raportului administrativ existent, or hotărârea dată a fost adoptată ca urmare a examinării contestației depuse de ultimul împotriva deciziei Inspecției Judiciare nr. 145s-245p/m din 1 aprilie 2021, emisă pe marginea sesizării depuse de Marcel Smochin asupra acțiunilor judecătorului Irina Maxim de la Judecătoria Chișinău sediul Centru.

Deci, în condițiile în care însuși Marcel Smochin este subiectul care a depus contestația împotriva deciziei Inspecției Judiciare nr. 145s-245p/m din 1 aprilie 2021, emisă de asemenea la plângerea lui, este indubitabil faptul că acesta poate invoca un interes legitim pe marginea activității administrative realizate și a actului administrativ emis, fapt ce presupune în mod automat că reclamantul poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17 Cod administrativ.

În același timp, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține la caz prevederile art. 27 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, potrivit căruia completele de examinare a contestațiilor ale colegiului disciplinar verifică contestațiile împotriva deciziilor inspecției judiciare de respingere a sesizărilor.

Conform art. 28 alin. (1) și (3) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, completele de contestație examinează contestațiile împotriva deciziilor inspecției judiciare de respingere a sesizării. Procedura în fața completelor de contestație este scrisă. Completele de contestație decid: a) admiterea contestației și restituirea cauzei inspecției judiciare pentru verificări suplimentare; b) respingerea contestației ca neîntemeiată.

Potrivit art. 29 alin. (3) din legea menționată, hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării este definitivă.

Totodată, în speța dedusă judecății prezintă relevanță și prevederile art. 85 și 86.1 din Regulamentul cu privire la activitatea Colegiului disciplinar, aprobat prin hotărârea nr. 505/24 din 13 noiembrie 2018 a Consiliului Superior al Magistraturii, care reglementează că hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei

inspecției judiciare de respingere a sesizării este fără drept de atac. Contestația împotriva hotărârii completului de contestație prin care a fost respinsă contestația împotriva deciziei Inspecției judiciare de respingere a sesizării se va restitui fără examinare printr-o decizie motivată a Colegiului disciplinar.

Iar în conformitate cu art. 71 din Legea nr. 947-XIII din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii și art. 8 din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, Inspecția Judiciară și Colegiul disciplinar ca organe specializate ale Consiliului Superior al Magistraturii, activează independent și exercită atribuții quasi-judiciare. Întrucât examinarea sesizărilor se poate finaliza cu aplicarea unei sancțiuni disciplinare în privința unui magistrat independent și inamovibil, în activitatea de înfăptuire a justiției a căruia sunt interzise orice fel de imixțiuni, atât Inspecția Judiciară cât și Colegiul disciplinar activează ca un „tribunal”.

Potrivit art. 27 alin. (2) și 29 alin. (1) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, completele de contestație sunt formate din trei membri ai colegiului disciplinar numiți prin hotărârea colegiului disciplinar. În completul de contestație sunt incluși, în mod obligatoriu, doi judecători și un reprezentant al societății civile. Iar hotărârea privind respingerea sesizării se adoptă cu votul unanim al membrilor completului de contestație.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție notează că prin lege organică, și anume, articolele 27 - 29 din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, este reglementată detaliat procedura de examinare a contestațiilor împotriva deciziilor Inspecției Judiciare.

Așadar, o persoană interesată căreia Inspecția Judiciară i-a respins o sesizare, poate utiliza o „cale de atac prevăzută de lege”, depunând o contestație la Completul de examinare a contestațiilor al Colegiului disciplinar.

Aceste două etape procedurale, prevăzute de legea organică, reprezintă activități quasi-judiciare, întrucât conțin atât șanse cât și garanții ale apărării dreptului pretins încălcat, cât și rigori de formă, conținut și termene de procedură.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin jurisprudența sa, interpretând articolul 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, a stabilit că „dreptul la un tribunal” (accesul liber la justiție) nu este unul absolut, poate fi limitat, reglementarea sa fiind adesea variabilă în timp și în spațiu, în funcție de nevoile și resursele comunității și ale indivizilor (cauzele Golder contra Regatului Unit al Marii Britanii din 21 februarie 1975, §38, Ashingdane contra Regatului Unit din 28 mai 1985, §57).

Condiția impusă constant de jurisprudența Curții în aplicarea articolului 6 § 1 din Convenție cere ca limitările operate de către statele contractante să nu restrângă nejustificat accesul individului la un „tribunal” în măsura în care dreptul în discuție să fie afectat în chiar substanța sa.

În lumina celor expuse, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că Marcel Smochin a avut acces la un „tribunal”, iar legea organică i-a oferit două niveluri de jurisdicție, atât cât a considerat

legiuitorul Republicii Moldova suficient, astfel încât dreptul acestuia nu este afectat în substanța sa.

Această concluzie este fortificată și prin jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că pentru ca un reclamant să se poată declara victimă, acesta trebuie să prezinte dovezi plauzibile și convingătoare ale probabilității survenirii unei încălcări, la care ar fi supus personal, fiind insuficiente niște simple bănuieli sau conjuncturi (cauza Senator Lines GmbH împotriva a cincisprezece state membre ale Uniunii Europene, cererea nr. 45572/00).

Pe cale de consecință, analizând circumstanțele cauzei în raport cu normele de drept enunțate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră justă soluția Curții de Apel Chișinău de declarare a cererii de chemare în judecată depusă de Marcel Smochin ca inadmisibilă, având în vedere că acțiunea acestuia a fost formulată cu referire la activitatea jurisdicțională reglementată printr-o lege organică specială - Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

De altfel, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că prin hotărârea Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar de pe lângă CSM nr. 66/4 din 29 aprilie 2021, a fost stabilit că motivele invocate de autor nu reprezintă fapte ce ar putea constitui abateri disciplinare în acțiunile judecătorului vizat, prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. b) și c) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, iar decizia Inspecției Judiciare nr. 145s-245p/m din 1 aprilie 2021, este întemeiată.

Sub acest aspect, se va menționa că la depunerea contestației împotriva hotărârii Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar de pe lângă CSM nr. 66/4 din 29 aprilie 2021, recurentul Marcel Smochin greșit s-a bazat pe prevederile art. 39 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, deoarece din dispozițiile acestei norme reiese că pot fi contestate la Consiliul Superior al Magistraturii hotărârile Colegiului disciplinar emise în modul stabilit de art. 36 alin. (1) din legea indicată, potrivit căruia Colegiul disciplinar poate hotărî:

a) constatarea abaterii disciplinare și aplicarea uneia dintre sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 6;

b) constatarea abaterii disciplinare și sistarea procedurii disciplinare, în cazul în care au expirat termenele de tragere la răspundere disciplinară;

c) încetarea procedurii disciplinare, în cazul în care nu a fost comisă o abatere disciplinară;

d) încetarea procedurii disciplinare în cazul revocării sesizării depuse, când părțile nu insistă la examinarea sesizării pe fond, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 19 alin. (4).

Raportând la caz prevederile normei legale enunțate, în speță, instanța de recurs reiterează că prin hotărârea Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar de pe lângă CSM nr. 115/6 din 1 iulie 2021, contestația depusă de Marcel Smochin a fost restituită, fiind lăsată fără examinare, astfel încât aceasta nu se încadrează în categoria deciziilor stabilite de art. 36 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, pasibile de

contestare în fața Consiliului Superior al Magistraturii conform art. 39 alin. (1) din aceeași lege.

Astfel fiind, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că nu poate fi reținut argumentul recurentului Marcel Smochin invocat în cererea de recurs în sensul că i-a fost îngădit accesul la justiție.

Or, în această situație cadrul normativ pertinent instituie o dublă jurisdicție la examinarea sesizării, iar legiuitorul a optat doar pentru posibilitatea contestării hotărârilor colegiului disciplinar privind rezultatul examinării cauzei disciplinare adoptate în condițiile art. 36 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, dar nu și a hotărârilor colegiului disciplinar privind restituirea contestației.

Distinct de aceste constatări, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide asupra inadmisibilității acțiunii în contencios administrativ depusă de Marcel Smochin împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea actelor administrative și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, din alte temeuri decât cele constatate de către Curtea de Apel Chișinău.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție punctează că admisibilitatea/inadmisibilitatea unei acțiuni, nu se limitează doar la temeiurile menționate în special la art. 207 alin. (2) Cod administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeuri certe și concludente.

Față de toate aceste considerente, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul depus de Marcel Smochin, de a anula încheierea din 19 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău și de a adopta o nouă încheiere, prin care acțiunea în contencios administrativ depusă de Marcel Smochin împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea actelor administrative și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, se declară inadmisibilă.

În conformitate cu art. 230, 207 alin. (2), 243 alin. (1) lit. c), alin. (2) Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul depus de Marcel Smochin.

Se anulează încheierea din 19 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată a lui Marcel Smochin împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea actelor administrative și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil și se adoptă o nouă încheiere prin care:

Se declară inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ depusă de Marcel Smochin împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea actelor administrative și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.
Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Nina Vascan

Iurie Bejenaru